

Agnieszka Leśniewska

lekcja nauczania zintegrowanego

dawno minęły czasy świeżości,
już wszyscyśmy zrobili to pierwszy raz,
świadczą o tym mapy, plamy,
pamiętniki.
łądy leżą bezwstydnie
odkryte,
a nasza dusza częściej przypomina
pięść niż ptaka

dotarliśmy na brzeg piątego
oceanu, tu nasze konie spienione padły,
i zjedliśmy je, dłużej nie będą potrzebne,
zjedliśmy nawet ich imiona,
zabiliśmy wszystkich: buntowników
i dzieci, także tych, którzy przyjęli naszą religię
oni umierali najdłużej

czterej

a kiedy ją nieśli – pomyślałam: *dokąd teraz i po co?*
najlepiej byłoby pod czereśnią, na szyję
damy sznur owoców, jedną
wsunie się do ust

*Nic w ten dzień nie było takie, jakie
być powinno..*
nie czekały z oddali psy
nie pachniały zioła
nie ucichły ptaki
nigdzie w pobliżu nie płynęła rzeka
słońce wstało cierpiące
taksówki czekały gotowe do skoku
gapie rozdziawili gęby, ich oczy z trudem
przyzwyczajały się do ciemności, karawan
wjechał aż na chodnik..

coś, co kazało im patrzeć,
mnie pozwala pisać.., a zatem:
..nie brzęczały złote muchy, choć upał skwierczał
jak mróz w noc narodzenia.
pod jej czarną chorągwią całkowitego
zaćmienia słońca.. ukryta w szkielecie
ptasim, obok planów lotu, przez lornetkę jej oczu
widziałam tą chwilę, która właśnie doszczętnie umyka..
wśród której aktorów nie rozpoznaję tej, którą
jestem, która jej ręce składa, zniszczone stopy obmywa
oczy zamyka..

potrzeba było czterech, by unieść ją
rozkrzyżowaną
głowa opadła nisko, ciężka jak dzban, bo wszyscy:
i matka, i córka
głina i woda..
czyż nie należymy do ziemi?

bóg rozkłada ręce

święci pańscy, kto się urodził,
musi umrzeć.. ja
nie daję rady..

nigdy nie chciałam być starą kobietą..

matka, żona
zmieniona w upiora,
tyranosaurus.. w błocie jury ginę,
jak motyl w proszek się obracam,
w trzytygodniowy
szafran..

chciałabym być starą kobietą karmiącą
koty,
niezłomną..
ukradkiem wsiąść do cudzej łodzi,
ukryć twarz choć raz..

święci pańscy, mamó, noc..
śmierć jest siostrą bólu, mądrzejszą,
starszą od niego,
zaraz już będzie na miejscu,
a ja się wymknę..

– *asi szczepaniak*